

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Kadlečka a soudců Mgr. Kláry Cáškové a JUDr. Leoše Nováka, ve věci

žalobkyně: **J. K.**, narozená XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená advokátem JUDr. Jaroslavem Ortmanem, CSc.
sídlem Husovo náměstí 65/2, 268 01 Hořovice

proti
žalovanému: **XXXXX**, IČO XXXXX
sídlem XXXXX

o zaplacení 400 000 Kč s příslušenstvím – finanční kompenzace

o odvolání žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2023, č. j. 54 C 198/2022-80,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně odmítl podání žalobkyně ze dne 18. 8. 2022, doručené Městskému soudu v Brně dne 22. 8. 2022 (výrok I) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). V odůvodnění uvedl, že ani dodatečné podání žalobkyně dříve vytknuté vady žaloby neodstranilo, neboť z něj nelze určit, co je skutkovým základem nároku, tedy čeho se žalobkyně domáhá. Žalobkyně sice u každé dílčí položky uvedla, za co tuto požaduje, avšak nespecifikovala a nedoložila skutkový základ pro posouzení „finanční kompenzace“ ve výši 400 000 Kč a nesdělila, co konkrétně je finanční kompenzací míněno. Vzhledem k tomu, že ani přes výzvu soudu nebyly vady žalobního návrhu odstraněny a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat, rozhodl o odmítnutí žaloby.
2. Proti usnesení podala žalobkyně včasné odvolání, jímž se domáhala jeho zrušení a pokračování v řízení. Uvedla, že na výzvu soudu I. stupně k doplnění a opravě návrhu na zahájení řízení reagovala přípisem ze dne 27. 8. 2023, ve kterém odkázala na svá tři předchozí podání, a to ze dne 6. 1. 2023, 21. 3. 2023 a 22. 3. 2023, jejichž obsah zopakovala i v podaném odvolání. Má tedy za to, že svým podáním odpověděla na výzvu soudu ze dne 10. 8. 2023, č. j. 54 C 198/2022-67, neboť včas a řádně upřesnila, že jí uplatněný nárok je složenou kombinací právních důvodů, které v podání upřesnila a rovněž vyčíslila jednotlivé položky jí uplatněného nároku.
3. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“)) po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), osobou oprávněnou (§ 201 o. s. ř.) a je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř. a contrario), bez nařízení jednání k projednání odvolání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.) přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu I. stupně a shledal, že odvolání není důvodné, soud I. stupně rozhodl správně a jako takové jeho rozhodnutí podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

4. Usnesení vydala asistentka soudkyně, odvolacímu soudu pak bylo předloženo předsedkyní senátu, která podanému odvolání nevyhověla (srov. § 9 odst. 1 zák. č. 121/2008 Sb., § 36a odst. 4, 5 zák. č. 6/2002 Sb., § 374 odst. 3 o. s. ř.).
5. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že podáním ze dne 18. 8. 2022, označeným jako „Žaloba o zaplacení částky 400 000 Kč“ se žalobkyně domáhá po žalovaném úhrady „finanční kompenzace ve výši 400 000 Kč“. Žalobkyně v návrhu uvedla, že mezi ní a žalovaným byla 18. 1. 2020 uzavřena kupní smlouva na mobilní dům typu XXXXX. Na základě této smlouvy žalovaný dodal žalobkyni dům, který však neodpovídal zadání celého projektu. Žalobkyně přistoupila na nápravu dodáním nového domu, který byl žalobkyni předán se zpožděním jednoho roku a vykazoval závady, o nichž bylo sepsáno celkem 6 protokolů. Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nedošlo ze strany žalovaného k vyřízení reklamací a napravení vytknutých vad na domě, navrhl žalobkyně, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost uhradit žalobkyni finanční kompenzaci 400 000 Kč.
6. Soud I. stupně usnesením ze dne 16. 12. 2022, č. j. 54 Co 198/2022-51, vyzval žalobkyni v souladu s § 43 odst. 1 o. s. ř. k odstranění vad podání a jeho doplnění o řádné vylíčení rozhodných skutečností. Na výzvu soudu I. stupně reagovala žalobkyně podáním ze dne 6. 1. 2023, ve kterém uvedla, že způsob předání a převzetí předmětu koupě je uveden v bodě IV. odst. 1 písm. a) kupní smlouvy uzavřené dne 18. 1. 2020. Z protokolu o rekognoskaci terénu pro umístění mobilního domu z 5. 8. 2021 vyplývá povinnost žalobkyně odstranit dřeviny v délce cca 800 m, za což žalobkyně uhradila 2 x 10 000 Kč. Dům byl žalobkyni dodán dne 13. 8. 2021, o čemž byl sepsán protokol, který je přílohou podání, přičemž termín dodání byl ve smlouvě sjednán na 20. 4. 2020. O vadách dodaného domu byl vyhotoven reklamační protokol, který je rovněž přílohou podání. Z šesti reklamačních protokolů vyplývá nedodržení závazků z kupní smlouvy ze strany žalovaného. Při dodání domu bylo zjištěno, že konstrukce domu nesouhlasí s patkami, což žalobkyně uvedla v reklamačním protokolu. Žalovaný se vytknutou vadou nezabýval. Žalobkyně dále požadovala předání plánu patek, které by s konstrukcí domu souhlasily. Plánek jí byl ukázán, ale nepředán. Do dnešního dne nebyla žalobkyni předána ani správná projektová dokumentace. Částka 400 000 Kč podle žalobkyně zohledňuje dvouleté zpoždění v dodání domu, který navíc vykazuje vady.
7. Usnesením Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2023, č. j. 54 C 198/2022-55, byla žaloba odmítnuta, neboť i po doplnění ze dne 9. 1. 2022 zůstala neurčitá a nesrozumitelná v údajích o tom, čeho se žalobkyně domáhá. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, kterému odvolací soud vyhověl a uložil soudu I. stupně, aby v dalším průběhu řízení žalobkyni opětovně vyzval podle § 43 odst. 1 o. s. ř., necht' dostatečně popíše skutkový základ pro právní posouzení „finanční kompenzace“ a označí důkazy ke svým tvrzením. Soud I. stupně tak učinil v usnesení ze dne 10. 8. 2023, č. j. 54 C 198/2022-67, ve kterém žalobkyni vyzval, aby sdělila, zda je finanční kompenzace míněna přiměřená sleva z uhrazené kupní ceny (a dále necht' doplní tvrzení stran vadného plnění), zda jde o náhradu škody vzniklou porušením smluvní povinnosti žalovaným (a dále necht' doplní tvrzení o jaké porušení smluvní povinnosti se mělo jednat, jaká škoda vznikla, zda existovala příčinná souvislost a specifikovala způsobenou škodu), zda jde o nemajetkovou újmu (a dále necht' doplní tvrzení, jak žalovaný porušil nebo ohrozil osobnost žalobkyně, jaké následky protiprávní jednání mělo a necht' vyčíslí újmu), či zda jde o kombinaci předešlých důvodů. Dále soud žalobkyni vyzval, aby ke každé jednotlivé položce ve výši 40 000 Kč, 4 000 Kč, 40 000 Kč, 50 000 Kč, 6 000 Kč, 20 000 Kč a 240 000 Kč odstranila neurčitost ve smyslu předešlých bodů a k tvrzením obsaženým ve svém podání a k doplněným tvrzením skutečnostem, aby označila důkazy. Současně žalobkyni poskytl poučení, že nebude-li podání řádně opraveno nebo doplněno ve lhůtě 20 dnů od doručení tohoto usnesení, soud podání odmítne.
8. Na výzvu reagovala žalobkyně podáním ze dne 29. 8. 2023, ve kterém uvedla, že v dané věci učinila několik podání, z nichž je patrné, že ve své žalobě uplatňuje kombinaci právních důvodů, z nichž má vyplývat její nárok. Prvním je náhrada škody ve výši 240 000 Kč, která je tvořena následujícími položkami: na úpravu cesty vynaložila náklady ve výši 40 000 Kč, mobilní dům byl vybaven jiným vybavením, za dvě cesty do Brna a koupi skříněk vznikla ztráta 4 000 Kč. Z neustálé dopisování

s žalovaným, zasílání přípisů, stres a únavu požaduje žalobkyně 40 000 Kč. Náklady na právní zastoupení žalobkyně odhadla na 50 000 Kč. S druhým vyrobeným domem byly spojeny cesty do Brna ve výši 6 000 Kč. Dovězení druhého domu vyžádalo náklady na vyřezání dřevin ve výši 20 000 Kč. Usazení druhého domu pak bylo provedeno lajdácky, neodborně, dochází k deformaci podlahy, chybné funkčnosti oken, při usazování byly utrženy okapy, je poškrábán sprchový kout, opravována byla opakovaně roleta; sumarizace způsobené škody tedy činí podle žalobkyně celkem 240 000 Kč. Zbytek částky (160 000 Kč) je za vady při dodávce domu, tato částka zohledňuje dvouleté zpoždění v dodání domu, který není nový, prošel mnoha opravami, nejsou dodnes vyřešeny patky, dochází k deformacím v držení domu. Následně již soud rozhodl napadeným usnesením.

9. *Podle § 79 odst. 1 o. s. ř. se řízení zabývá na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4 o. s. ř.) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla účastníků, popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrné, že se navrhovatel domáhá.*
10. *Podle § 154 odst. 1 ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. je pro usnesení rozhodný stav v době jeho vyhlášení.*
11. *Jak vyplývá mimo jiné z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 11. 2013, sp. zn. 30 Cdo 1834/2013, vylíčení rozhodujících skutečností předpokládá, že žalobce vylíčí skutek (skutkový děj), na jehož základě uplatňuje svůj nárok v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci. Musí tedy uvést alespoň takové rozhodující skutečnosti významné podle hmotného práva, kterými je předmět řízení vymezen po skutkové stránce. Neobsahuje-li žaloba rozhodující skutečnosti nebo jejich vylíčení je natolik neúplné, neurčité nebo nesrozumitelné, že nelze bez dalšího stanovit, jaký skutek má být předmětem řízení, jde o nedostatek náležitostí žaloby, jež brání jejímu věcnému projednání a pokračování v řízení. Pokud tedy žalobkyně navrhuje, aby bylo rozhodnuto o více peněžních nárocích se samostatným skutkovým základem, musí jednak tyto nároky dostatečně odlišit (individualizovat) a v žalobě uvést ohledně jednotlivých uplatněných nároků skutečnosti, kterými u těchto nároků vylíčí skutek (skutkový děj), a rovněž musí uvést peněžitou částku, kterou z titulu každého jednotlivého nároku požaduje zaplatit. Neučiní-li tak, nemůže soud jednat o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1310/2003, publikované v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu, sv. 27, pod C 2261).*
12. *Žalobkyně však, ani po opakovaných výzvách a poučeních soudu o vadách žaloby a o způsobu jejich odstranění, nevylicila skutkový děj natolik určité a nepochybně tak, aby bylo možno věc – byť třeba i jen v její části – projednat. Pokud žalobkyně požadovala částku 240 000 Kč (složenou z dalších dílčích položek – viz dále) jako náhrady škody, žalobkyně přes poučení obsažené v usnesení Městského soudu v Brně ze dne 10. 8. 2023, č. j. 54 C 198/2022-67, především neuvedla, jakou svou konkrétní povinnost (ať již sjednanou smlouvou či jinou povinnost žalovaného) měl žalovaný porušit a jaké konkrétní náklady žalobkyni v souvislosti s daným porušením povinnosti vznikly (žalobkyně u žádné z dílčích vyjmenovaných položek neuvedla způsob jejího výpočtu, resp. popis, jak žalobkyně dospěla k požadované částce, tak, aby tato byla přezkoumatelná). V neposlední řadě žalobkyně neoznačila konkrétní důkazy ke každé z dílčích položek, které žalobou (ve znění jejích doplnění) uplatnila. K jednotlivým dílčím položkám pak lze nad rámec shora uvedeného dodat následující: v případě položky „40 000 Kč na nákladech na úpravu cesty“ a „20 000 Kč na opětovných nákladech na úpravu cesty při druhém dodání domu“ jsou tvrzení žalobkyně vnitřně rozporná, když na straně jedné žalobkyně uvedené náklady na úpravu cesty uplatňuje jako vzniklou škodu, na druhé straně však zároveň odkazuje na protokol o rekognoskaci terénu pro umístění domu ze dne 5. 8. 2021, podle nějž se sama žalobkyně zavazuje odstranit dřeviny, křoví a vysokou travu. V případě položky „40 000 Kč za neustálé dopisování s žalovaným, zasílání přípisů, stres a únava“ není zřejmé, zda má žalobkyně na mysli a uplatňuje hotové náklady (a v čem konkrétně tyto spočívají – např. dopisní papír v určitém počtu, poštovné za x odeslaných zásilek, atd.), či zda jde o nemajetkovou újmu – jakou. U položek „4 000 Kč za cesty do Brna z místa bydliště žalobkyně a 6 000 Kč za cesty do Brna pro druhý dům“ žalobkyně neuvádí konkrétní skutečnosti, tj. data, kdy se cesty uskutečnily, odkud a zejména kam v každém*

jednotlivém případě žalobkyně jela (zda do sídla žalovaného, popř. na místo, kde byl vyráběn objednaný mobilní dům, na místo, kde měl být mobilní dům usazen, atp.), jakým dopravním prostředkem žalobkyně jela, v čem spočívá vyčíslení částky na cesty (tj. zda jde vynaložené o jízdné – v jaké výši, náhradu pohonných hmot, ztrátu času, atp.). K částce „50 000 Kč na náklady právního zastoupení při komunikaci s protistranou“ lze uvést, že žalobkyně neuvedla, kolik a jakých úkonů právní služby měl její zástupce vykonat a kdy dané úkony byly vykonány, jaká byla případná dohoda ohledně odměny právního zástupce, atp. tak, aby bylo zřejmé, co konkrétně právní zástupce žalobkyně v dané věci vykonal a v jaké hodnotě. Pokud se týká položky „80 000 Kč za neodborné usazení dovezeného druhého domu“, v daném případě by bylo možné dovodit konkrétní tvrzení žalobkyně o porušení povinnosti žalovaného (tj. žaloba obsahuje údaj, že žalovaný porušil svou povinnost ze smlouvy o dodání mobilního domu tím, že předmět smlouvy – mobilní dům neodborně usadil), žalobkyně rovněž označila důkazy k prokázání tohoto svého tvrzení. Žalobkyní tvrzená škoda vzniklá z daného porušení povinnosti má spočívat v „deformaci podlahy, špatné funkčnosti dveří, vícekrát opravované roletě a poškrábaném sprchovém koutu“; tyto jednotlivé položky však již žalobkyně od sebe nikterak neodlišuje, nevyčísluje, kolik v každém jednotlivém případě činí jí způsobená škoda, její tvrzení je souhrnné, a tedy rovněž neprojednatelné. Pokud pak žalobkyně požadovala zbylou částku „160 000 Kč za vady při dodávce domu“, i v tomto případě odvolací soud konstatuje, že žalobkyně nereflektovala na výzvu Městského soudu v Brně ze dne 10. 8. 2023, č. j. 54 C 198/2022-67, když zejména neuvedla, kdy konkrétně vytkla které konkrétní tvrzené vady díla, ani to, zda a jaký zvolila způsob nápravy tvrzených vad (tj. např. zda požadovala slevu ve výši 160 000 Kč, či něco jiného – co). Nelze pak přehlédnout ani to, že tvrzení ohledně vad domu k uplatněné částce 160 000 Kč se minimálně částečně překrývá s tvrzeními k náhradě škody v uplatněné částce 80 000 Kč za neodborné usazení domu (viz tvrzení „dům není správně usazen“ x „dodnes nejsou vyřešeny patky“).

13. Ze shora popsáných důvodů se odvolací soud zcela shoduje se soudem I. stupně v tom, že ani na základě všech dosud předložených procesních podání žalobkyně není bez dalšího (tj. bez dalších úkonů účastnice) možné v řízení zahájeném u Městského soudu v Brně žalobou ze dne 22. 8. 2022 pokračovat směrem k meritornímu rozhodnutí. Skutkový základ nároku není dostatečně určité a nezaměnitelně popsán tak, aby jej soud mohl právně kvalifikovat, posoudit a rozhodnout o žalobkyní uplatněném peněžitém nároku. Odvolací soud proto v souladu s § 219 o. s. ř. usnesení soudu I. stupně jako věcně správné potvrdil, a to včetně věcně správného nákladového výroku. Žalobkyni přitom nepochybně zůstává zachováno právo domáhat se svého nároku, resp. nároků novým, řádným návrhem na zahájení řízení.
14. O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení bylo rozhodováno podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce nebyl v odvolacím řízení úspěšný, žalovaným však žádné účelně vynaložené náklady v této fázi řízení nevznikly. Proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nemá (II. výrok tohoto usnesení).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Brno 4. března 2024

Mgr. Michal Kadleček v. r.
předseda senátu